

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ

وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

... إِنَّ أَصْلَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَخْسَنَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ...

KULLUK SADECE ALLAH'A ÖZGÜDÜR

Kardeşlerim!

İslâm nurunun Mekke topraklarını yeni aydınlatmaya başladığı günlerdi. Peygamberimiz (s.a.s), Beytullah'ın yanındaki Safâ tepesine çıktı ve Mekkelilere şöyle seslendi: “ ‘Şu vadinin arkasında size saldırmak üzere bekleyen bir ordu var.’ desem bana inanır mısınız?” Mekkeliler hep bir ağızdan, “Evet, inanırız. Zira biz senin yalan söylediğini hiç işitmedik.” diye karşılık verdiler. Bunun üzerine Rahmet Elçisi, “Ben sizi elîm bir azaba karşı uyarıyorum.”¹ diyerek Mekkeliler nezdinde bütün insanlığı Allah'a kul olmaya, tevhid inancını benimsemeye çağırdı.

Kardeşlerim!

Rahmet Peygamberinin bu çağrısı, Hz. Âdem ile başlayan ve insanları Âlemlerin Rabbine kul olmaya davet eden yüce bir çağrıdır. Bu kutlu daveti, Hz. Nuh, İbrahim, Lut, Hud, Salih, Musa, İsa, hâsılı bütün peygamberler dillendirmişlerdir. Ve Hâtemü'n-Nebiyinin dilinde kemâle eren bu çağrı, kıyamete kadar devam edecek ebedi kurtuluş çağrısıdır.

Bu çağrıda sadece Allah'a iman ve kulluk vardır. Bu çağrıda bir tek Allah'ın huzurunda eğilmek, eğildikçe de yücelmek vardır. Bu çağrıda Allah'tan başkasına kul köle olmayarak gerçek özgürlüğe ulaşmak vardır. Bu çağrıda hak, hakikat ve hakkaniyet vardır. Bu çağrıda şirk ve nifaktan, küfür ve isyandan, fitne ve fesattan, hile ve tuzaktan, yalan ve aldatmadan uzak durmak vardır.

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz hutbemizin başında okuduğum âyet-i kerime şöyle buyurmaktadır: “Onlara, dini Allah'a has kılan ve hakka yönelen kimseler olarak sadece O'na kulluk etmeleri, namaz kılmaları ve zekât vermeleri emredildi. İşte dosdoğru din budur.”²

Kardeşlerim!

Bu âyet-i kerime, ibadet ve kulluğun sadece Allah'a mahsus olduğunu bizlere öğretmektedir. Nitekim Peygamberimizin vefatına bir türlü inanmak istemeyen bazı sahabilere Hz. Ebu Bekir'in şu uyarısı son derece dikkat çekicidir: “Kim Muhammed'e tapıyorsa bilsin ki Muhammed ölmüştür. Kim Allah'a kulluk ediyorsa bilsin ki Allah diridir, asla ölmez.”³

Kardeşlerim!

İnsanlık tarihi, nefsin, heva ve heveslerini ilahlaştıran nice zalimlere ibretle şahit olmuştur. Tarih boyunca kula kullukla, fani şahsiyetlere kölelikle tüketilen nice beyhude ömürler vardır. İnsanlık onur ve haysiyetini

ayaklar altına alan, hak ve hakikat karşısında kör, sağır ve dilsiz kesilen nice gafil zihinler, taşlaşmış kalpler vardır.

Oysa yüce kitabımız Kur'an'ın mukaddimesi olan Fatiha suresinde din-i mübin-i İslam'ın kulluk anlayışı bizlere açıkça takdim edilmiştir. Bizler bu sureyi her gün beş vakit namazımızda okur ve Rabbimize olan iman ve kulluk ahdimizi tekrarlarız. “Rabbimiz! Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden yardım dileriz. Bizi doğru yola ilet.” diye dua ederiz. Şüphesiz ki bu doğru yol, Kur'an'ın ve Resûlullah'ın yoludur. Peygamberimiz (s.a.s), “Sözlerin en doğrusu Allah'ın Kitabıdır. Rehberliğin en güzeli Muhammed'in rehberliğidir.”⁴ hadisiyle bu yolu bizlere beyan etmiştir. Bu yol, insanlığa örnek kılınmış İslam ümmetinin on dört asırdır takip ettiği ana yoldur. Bu yol, insanı aydınlığa ulaştıran yegâne kurtuluş yoludur. Bu yolun yolcularına Rabbimizin ebedi nimetlerine mazhar olma müjdesi vardır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bu bereketli yolun yolcusu olmak, her şeyden önce Müslüman kimliğini ve şahsiyetini doğru bir şekilde inşa etmekten geçer. Bunun için bizler, Kerim Kitabımızın ve Peygamberimizin rehberliğini baş tacı ederiz. Onların hayat veren rahmet yüklü mesajlarıyla gönlümüzü, zihnimizi ve hayatımızı mamur etmek için gayret gösteririz. Rabbimizin, bizlerden istediği insanca bir hayat için, bizlere emanet verdiği nimetlerin değerini de bunları değerlendirmeyi de biliriz. Aklımızı başkalarının aklına, gönlümüzü başkalarının gönlüne, vicdanımızı başkalarının vicdanına esir etmeyiz. Ebedi kurtuluş beratımızın sadece Allah'a, Allah'ın rızasına bağlı olduğunu tasdik ederiz. Bizlere kurtuluş beratı vaat edenleri, hakikatin sadece kendi elinde olduğunu iddia edenleri dikkate almayız. Varlığımızı fânî şahsiyetlerin değil, Rabbimizin rızasına; geçici menfaat ve beklentilere değil, bâkî hakikatlere adanır.

Kardeşlerim!

Bu aydınlık yolun neferleri olarak bizler, cehalet, tefrika ve yakılmak istenen fitne-fesat ateşine karşı uyanık davranırız. Kendimizin, değerlerimizin, inancımızın farkında oluruz. Onları yozlaştıracak, anlamsız kılacak tutum ve davranışlardan kaçınırız. Yüce dinimize, Kerim Kitabımıza, Resûl-i Ekrem Efendimize mensubiyetin, her türlü mensubiyetten üstün olduğunu kabul ederiz.

Kıymetli Kardeşlerim!

Geliniz, Kur'an-ı Kerim'in ve Peygamberimiz (s.a.s)'in dosdoğru yolunun yolcuları olarak bu mübarek vakitte Rabbimize şöyle niyazda bulunalım:

Allah'ım! Bize imanı sevdire, kalplerimizi imanla süsle! Bizleri sana şükreden, seni zikreden, sana itaat eden, sadece sana kul olan, sana yönelip yakaranlardan eyle!

Allah'ım! Suret-i Haktan görünerek bu milletin arasına fitne ve fesat tohumları ekmek isteyen münafıklara, bozgunculara fırsat verme!

Bizi din ile, iman ile, Kur'an ile, Peygamber ile aldatanlardan ve aldanarlardan eyleme Allah'ım!

¹ Buhârî, Tefsîr, Şu'arâ, 2; Müslim, İmân, 355.

² Beyyine, 98/5.

³ Buhârî, Fedâilü ashâbi'n-nebî, 5.

⁴ Nesâî, Salâtü'l-ideyn, 22.